

(W)aankef

Ik, de man gekend als erwin, gebruikte deze bovenstaande woordspeling reeds voor de intro van mijn boek *Zijn we de draad kwijt?*. Immers, vóór de gefabriceerde coronacrisis beseftte ik al in welke waanwereld we vertoeven. Toen ik collega's en vrienden waarschuwde in de zomer van 2017 dat onze 'samen'leving binnen een vijftal jaar volledig uit elkaar zou vallen, keken ze me aan alsof ik twee hoofden had. Toegegeven, ik zat er een paar jaar naast. Het bleek geen lustrum te zijn maar drie jaar. Maar de waan bleek nog vele malen groter van omvang te zijn dan gedacht toen ik met de hulp van frequentiemagnetisme, oftewel 'jungiaanse synchroniciteiten', een geschenk uit de etherische wereld mocht ontvangen door de energieke hilde vdf audenaert tegen het lijf te lopen. Via haar lezing over autonomie en soevereiniteit kwam ik tot een diep besef dat we zelfs ons menszijn hebben laten ontfutselen door een zittende macht, die overigens sinds 2011 volstrekt onwettig de scepter zwaait. Dat we nog steeds in deze regeringsmythe meewandelen komt enkel omdat de hogepriesters van de overheidskerk ons in dit fictief evangelie hebben doen *geloven*.

Het blijkt namelijk dat de meeste rondlopende zielen door een gehaaide constructie van een tot op het merg corrupte overheid niet meer zijn dan een 'dode zee-entiteit'. Om aan deze 'death at sea' te ontsnappen is er voldoende bewustzijn nodig, zoals ook de geschreven woorden van de door de FBI gezochte auteur Assata Shakur aantonen in haar biografie uit 1987: "To become free you have to be actually aware of being a slave." Vandaar dat ik mij onlangs terug (officieel) levend heb verklaard bij de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie en

nadien mijn ‘machtiging besturen’ opgezegd heb bij de eerste minister. In haar voor jullie neergepende nawoord vertelt de vrouw gekend als hilde je iets meer over die geïnstitutionaliseerde bolwerken van bedrog, die ons als ‘zeedoden’ loslaten in een ondoordringbare semantische jungle van ontelbare overheidsregeltjes waar geen liaan aan vast te knopen valt. Maar het goede nieuws is dat je je hiervan kunt bevrijden door je zelfbeschikking terug op te eisen. Via haar lezing legt ze uit hoe je dit kan aanpakken. Want bedenk dat – *niemand hopeloziger geknecht is dan degene die valselijk gelooft dat hij vrij is*, om de ingewijde Wolfgang von Goethe te citeren.

In de proloog van mijn andere, veelbesproken boek *De coronaplandemie* schreef ik dat Jeroen Brouwers ooit zei dat – *een gelukkige schrijver niets te melden heeft*. Zo zie ik het als (inmiddels officieel) autonoom wezen nog altijd. Bij deze weet je meteen hoe ik me nog steeds voel na meer dan twee jaar coronawaanzin. Misschien geldt dat ook voor de lezers van informatieve en maatschappijkritische werken. Zou een opperstgelukkige lezer dergelijke boeken ter hand nemen? Waarschijnlijk niet. Er is een gerede kans dat ook jij als Vlaming of Nederlander je zorgen maakt en serieuze vragen stelt bij wat er toch maar allemaal gaande is. Waarom er nu plots na twee jaar coronatierannie algehele versoepelingen zijn? Hoe een ‘virus’ op (ziekte)verlof kan gaan? Het feit is niet dat er te weinig kritische mensen zijn die het gebeuren niet in vraag stellen, *wel* dat er te weinig mensen zijn met zelfrespect, die daarenboven ook nog eens steeds de verkeerde vraag stellen. Het gaat er namelijk niet om *wat* er gebeurt in de wereld, maar *waarom*. Bij *waarom* is context betrokken bij *wat* niet. Bij *waarom* ontstaat een beeld, bij *wat* verschijnt een pixel.

Het gaat niet goed met ons en onze planeet. Dat is het minste wat je kan zeggen. We zijn vele tientallen jaren geleden collec-

tief in de venijnige propagandaval van de geslepen Edward Bernays getrapt. Hij was een van de grondleggers van de communicatievorm propaganda, wat later tot public relations werd omgedoopt. Deze snode figuur – althans volgens zijn eigen dochter – gebruikte een interpretatie van de psychoanalyse van zijn oom Sigmund Freud die aan de wieg stond van het beruchte social engineer-instituut Tavistock, en paste die vervolgens ongegeneerd toe op het grote publiek. De invloedrijke Bernays was van mening, zoals hij het ook letterlijk neerschreef in zijn boek *Propaganda* (1928), dat – *alles van maatschappelijk belang, of het nu gaat om politiek, liefdadigheid of onderwijs gedaan moet worden met hulp van propaganda*. Mede met hulp van door hem neergeschreven manipulatieve communicatietechnieken konden deze doelen bereikt worden. De meest geschikte manier om het onderbewustzijn van de massa naar vorm te kneden was dus via *propapegaaindawerk*. Klinkt deze perceptuele kaping en de huidige eraan gelinkte misplaatste ‘massa-empathie’ je bekend in de oren de dag van vandaag?

Het gevolg is dat een eeuw na Bernays, perceptueel gekaapt (en dat zijn er nogal wat) non-stop bazelen over een virus waarvan ze geeneens beseffen dat het een computer gegenereerde simulatie ‘pathogeen’ is, waardoor de ware boosdoeners buiten het voetlicht blijven en de meest criminele zaken die zij veroorzaken in de wereld nooit aangekaart worden. Dit ‘langs-de-kwestie-gebazel’ is de decadentie voorbij, wetende dat er wereldwijd elke dag vele duizenden kinderen gewoonweg ‘spoorloos’ verdwijnen. Onderwijl maakt de doorsnee burger zich vanuit zijn relaxzetel erg druk over de laatste kleurrijke ‘besmettings’ tabellen die opdoemen op zijn flashy tv. Bovendien waarschuwen tal van gerespecteerde wetenschappers zoals Zach Bush, Dave Goulson, Martin Pall, ... ons om *per direct* te stoppen met de verdere uitrol van kunstmatige stralingen en het oeverloze gebruik van chemicaliën. Indien we hieraan verzaken